

659

USTAWA

z dnia 28 kwietnia 2011 r.

o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w § 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wybór kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego i wybór zastępcy rzecznika dyscyplinarnego;”;

2) w art. 13 w § 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyrażanie opinii w sprawach wyznaczania na stanowiska służbowe prezesów sądów wojskowych i ich zastępców;”;

b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wyrażanie zgody na delegowanie sędziego wojskowego sądu garnizonowego przez prezesa wojskowego sądu okręgowego.”;

3) w art. 22a § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Rozkaz personalny o powołaniu do zawodowej służby wojskowej kandydatów na stanowiska sędziów, o których mowa w § 1, wydaje, na wniosek dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4, z dniem powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, Minister Obrony Narodowej.”;

4) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. § 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, po uzyskaniu zgody sędziego, może delegować sędziego na okres nieprzekraczający trzech miesięcy w roku kalendarzowym do pełnienia obowiązków sędziowskich lub wykonywania czynności administracyjnych w innym sądzie wojskowym lub w sądzie powszechnym albo w departamencie, o którym mowa w art. 5 § 4, a na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego — także, odpowiednio, w Sądzie Najwyższym lub sądzie administracyjnym.

§ 2. Prezes wojskowego sądu okręgowego, po uzyskaniu zgody sędziego oraz kolegium właściwego sądu, może delegować sędziego wojskowego sądu garnizonowego do pełnienia obowiązków sędziego na obszarze właściwości danego wojskowego sądu okręgowego na czas nie dłuższy niż miesiąc w roku kalendarzowym.

§ 3. Za zgodą sędziego okres delegowania, o którym mowa w § 1 i 2, może zostać przedłużony na czas określony.

§ 4. Sędzia nie może łączyć funkcji orzekania z wykonywaniem czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, z wyłączeniem Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.”;

5) w art. 32 § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. W razie odmowy przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku, o którym mowa w § 7, zainteresowanemu służy odwołanie do Sądu Najwyższego.”;

6) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. § 1. W przypadku zniesienia sądu wojskowego sędzia tego sądu, na swój wniosek lub za swoją zgodą, jest powoływany, w trybie określonym w przepisach ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, na urząd sędziego sądu powszechnego, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych. Przepisy art. 32 § 7—9 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Z chwilą powołania sędziego sądu wojskowego na urząd sędziego sądu powszechnego zwalnia się go, z mocy prawa, z zawodowej służby wojskowej.”;

7) w art. 33 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W razie odmowy przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku, o którym mowa w § 3, zainteresowanemu służy odwołanie do Sądu Najwyższego.”;

8) w art. 35:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Sędziego nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej przed rozwiązaniem stosunku służbowego z mocy prawa lub przed utratą przez niego stanowiska albo przeniesieniem w stan spoczynku.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury oraz ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 56, poz. 459 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, sędziego zwalnia się z zawodowej służby wojskowej jednocześnie z rozwiązaniem stosunku służbowego z mocy prawa lub utratą przez niego tego stanowiska, a w przypadku stanu spoczynku — z dniem podjęcia ostatecznej uchwały o przeniesieniu.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku przeniesienia w stan spoczynku oraz w przypadku powołania na urząd sędziego sądu powszechnego w trybie określonym w art. 32a uznaje się, iż zwolnienie sędziego z zawodowej służby wojskowej nastąpiło w drodze wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej dokonanej przez właściwy organ.”,

c) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. W razie odmowy przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku, o którym mowa w § 4, zainteresowanemu służy odwołanie do Sądu Najwyższego.”;

9) w art. 37 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przewinieniem dyscyplinarnym w rozumieniu ustawy jest naruszenie obowiązków sędziego, w tym oczywista i rażąca obraza przepisów prawa, uchybienie powadze stanowiska sędziowskiego, naruszenie dyscypliny wojskowej oraz zasad honoru i godności żołnierskiej.”;

10) w art. 39a dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli z powodu wyłączenia sędziów rozpoznania sprawy w danym sądzie dyscyplinarnym nie jest możliwe i nie ma również możliwości przekazania tej sprawy innemu równorzędnemu sądowi dyscyplinarnemu, Sąd Najwyższy — Izba Wojskowa przekazuje sprawę do rozpoznania odpowiedniemu sądowi dyscyplinarnemu ustanowionemu dla sędziów sądów powszechnych.”;

11) w art. 40:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Uprawnionym oskarżycielem przed sądem dyscyplinarnym w sprawach sędziów wojskowych sądów okręgowych, a także prezesów oraz zastępców prezesów wojskowych sądów garnizonowych, jest rzecznik dyscyplinarny, zaś w sprawach pozostałych sędziów — zastępca rzecznika dyscyplinarnego.

§ 2. Spośród sędziów sądów wojskowych Zgromadzenie wybiera co najwyżej 3 kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego.”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zgromadzenie zgłasza Krajowej Radzie Sądownictwa wybranych kandydatów na rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępcę rzecznika dyscyplinarnego najpóźniej na

trzy miesiące przed upływem kadencji albo w terminie miesiąca od jego ustąpienia. Krajowa Rada Sądownictwa wybiera spośród zgłoszonych kandydatów rzecznika dyscyplinarnego.”;

12) w art. 41a dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Od wydanych w pierwszej instancji wyroków sądu dyscyplinarnego oraz postanowień i zarządzeń zamykających drogę do wydania wyroku przysługuje odwołanie obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu, a także Krajowej Radzie Sądownictwa, Ministrowi Sprawiedliwości oraz Ministrowi Obrony Narodowej, którym doręcza się odpis orzeczenia.

§ 4. Rozstrzygnięcia zapadające w toku postępowania dyscyplinarnego wymagają z urzędu uzasadnienia na piśmie i doręczenia ich stronom.”;

13) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. Krajowa Rada Sądownictwa, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Minister Sprawiedliwości oraz Minister Obrony Narodowej mogą wystąpić o wznowienie postępowania dyscyplinarnego.”;

14) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Asystenci sędziów, urzędnicy i inni pracownicy sądów wojskowych

Art. 64a. W sądach wojskowych mogą być zatrudniani asystenci sędziów.

Art. 64b. § 1. W sądach wojskowych są zatrudniani urzędnicy i inni pracownicy sądowi.

§ 2. Zasady zatrudniania urzędników i innych pracowników sądów wojskowych oraz ich obowiązki i prawa określają przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2011 r. Nr 109, poz. 639).”;

15) w art. 70 w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do sądów wojskowych, sądów dyscyplinarnych, sędziów sądów wojskowych oraz asystentów sędziów i do ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i 5, art. 8, art. 22 § 6, art. 37 § 5a i 6, art. 40, art. 41 § 2, art. 42, art. 44—52, art. 53 § 1—3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i 4—6, art. 60, art. 65 i 66, art. 69 § 2, art. 70 i 71, art. 73—75, art. 77 § 2, 2a, 5 i 6, art. 78 § 1—4, art. 78a § 1—3 i 6, art. 79, art. 80 § 2d—2h i 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85 i 86, art. 89 i 90, art. 91 § 1, 1c—2, 6, 7 i 9—12, art. 91a—93, art. 94 § 1, 3 i 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1—4, art. 101 § 2—4, art. 102, art. 104—106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5—7, art. 115—118, art. 120, art. 121 § 2, art. 122, art. 126, art. 128, art. 129 § 3 i 4, art. 130 i 131, art. 133, art. 155—155b, art. 159 § 1 pkt 5 i 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171—174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 41 § 2, art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tej ustawy, z tym że:”;

16) uchyla się art. 71.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2011 r. Nr 109, poz. 639) wprowadza się następujące zmiany w brzmieniu:

1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. W przypadku zniesienia sądu, w pierwszej kolejności na wolne etaty urzędnicze i pracownicze w sądach lub prokuraturach, na ich wniosek, są zatrudniani urzędnicy i pracownicy zniesionego sądu.”;

2) w art. 5:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wojskowym sądzie okręgowym — prezes wojskowego sądu okręgowego;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wojskowym sądzie garnizonowym — prezes wojskowego sądu garnizonowego;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. Nr 26, poz. 157, z późn. zm.³⁾) w art. 69 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu ustania stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej asesor sądu wojskowego jest upoważniony do wykonywania czynności asystenta sędziego w wojskowym sądzie garnizonowym.”.

Art. 4. 1. Osoby powołane do zawodowej służby wojskowej, a zajmujące stanowiska asesorów w wojskowych sądach garnizonowych, są przenoszone z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowiska asystentów sędziów w tych sądach.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

2. Dla określenia warunków przy ubieganiu się o powołanie na urząd sędziego bądź prokuratora okresy pełnienia służby przez aplikanta w sądzie wojskowym między zdaniem egzaminem sędziowskim a powołaniem na stanowisko asesora, wykonywania pracy w charakterze asesora sądu wojskowego oraz pełnienia służby po dniu 5 maja 2009 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są równoznaczne z zajmowaniem stanowiska asystenta sędziego.

Art. 5. 1. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy sędziowie zniesionych z dniem 1 lipca 2010 r. wojskowych sądów garnizonowych mogą wystąpić do Krajowej Rady Sądownictwa z wnioskiem, o którym mowa w art. 32a § 1 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Wobec sędziów sądów wojskowych zniesionych sądów przeniesionych uprzednio w stan spoczynku właściwy organ wojskowy dokonuje wypowiedzeń stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej w trybie art. 114 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 6. Rzecznik dyscyplinarny sędziów sądów wojskowych wybrany na podstawie dotychczasowych przepisów przez Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych wykonuje swoje obowiązki do czasu zakończenia kadencji.

Art. 7. Do spraw rozpoznawanych w sądzie dyscyplinarnym drugiej instancji niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114 i Nr 112, poz. 654.